

ಒಹುದಷ್ಟೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಮಾಡೆಲ್‌ನ ಈ ಕಾಲುಗಂಗರ ಯಾವುದದ್ದು ಸುಳಿವು ನೇಡುತ್ತಾ...?' ಪಾಲ್ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸೊಂಡ

ମିଶ୍ରିଂ ଦେଇଲୁ ଅନ୍ତିମ ନୋଟୁଠିରୁ ସୁରେଣ୍ଟିଙ୍ଗି ଉଦୟପାଇଯି ବଜୀଯ
ହାତୀୟିଂଦରଲୀନ ହେଠାକୁ ତ୍ରିଷିଖେଳାନୁ ମୂରୁ ପଞ୍ଚବାଇଦ୍ୟ
ଗୁରୁତ୍ବିରୁ ଅଦର ବାହୀ ଏବରାଗଳନୁ ପଦେଦ ସୁରେଣ୍ଟା ପାଲାଗେ
ଫେରନାଯିବାର. ଆଦରେ, ପାଲା କେଲୁଥିର ମୁଖୀ ମୁଖୀରିଗେ ହୋଇଛି.
ଜନ୍ମ ଡଳୀୟଦାୟିତ୍ୱ ଏବଦୁକୋଠିବ ଏବରାଗଳନୁ ସୁରେଣ୍ଟା ପାଲାଗେ
ତିଳିଶିଦ. ମାରାରେ ଦିନ ପାଲା ଉଦୟପାଇଯି ପ୍ରାଣିଶା ଶୈଷନ୍ଦିଗେ ହୋଇ
ତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ମାଦିକୋଠିବ ସୁରେଣ୍ଟା ହେଇଦ ମିଶ୍ରିଂ ଏବରୁ ହେଇ
ଦୂରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତପର ଏଥାକ ପଦେଦ. ଆ ଏଥାକସ୍ତେ ହେଇଦ ଭାତନନ୍ତ୍ର
ବରମାଦିଦ୍ୟ ନାଦିଗ୍ରେ ଏବଂ ଘୃତୀ. ସୁମାରୁ 60 ପଞ୍ଚ ବୟାଧିନ ଆ
ଘୃତୀ ପାଲାନନ୍ଦ ନୋଇଦାଗ ଆଶ୍ରଯିଗୋଠି. ଜୀବିତେ ପାଲା ନିର୍ଵ
ନେଇଦ ମିଶ୍ରିଂ ଦୂରୀନ ବାହୀ ହେଇ ଏବଦାଗ ନାଦିଗ୍ରେ ଶାରୀ ଶାଗାଗାଲେ
ମୂରୁ ପଞ୍ଚ ଆହେଇଦ, ନାପୁ ଆକେ ବରୁପ ଆଶ୍ୟନ୍ତେ ବିଟ୍ଟିଦ୍ୟରେ
ଏବିଦିଦ. ପାଲାଗେ ନାଦିଗ୍ରେ ଜୀବିତୟ ସଂଭବାପାଇଁଯିଲ୍ଲି କଂଦୁ ବୁଦ
ଏବରାଗଳୁ. ତ୍ରିଷିଖେଳାନୁପଥର ମଂଗଳ ଏନ୍ଦୁପଥର. ଆକେ ନାଦିଗନ ଶୋଇ,
ନାଦିଗନ ମାଗ ଏତ୍ତାହୀନ୍ଦ୍ରୀ ମଂଗଳାନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀତିର ମଦୁପୟାଇଦ୍ୟ.
ଶବ୍ଦରେଲ୍ଲା ତେଣେ ତୁଳିକେ ଏବଂ ଜରୁବାଗ ନିଶ୍ଚରେନୁ କେଲୁ ବିଟ୍ଟୁ
ହାଯାଗି ଜାଲୀ ଜାଲୀ ରୁ ଏନ୍ଦୁପ ଅପ୍ରବନ ମାତିଗେ ଶାଖ୍ରୀ ହେଲେନାଲ୍ଲି
ଦୁଦିଯମୁକ୍ତିଦ୍ୟ ଏତ୍ତାହୁ ବେଙ୍ଗଜାରୁ ବିଟ୍ଟୁ ବରଲୁ ବିଲ୍ଲେ ଏବିଦିଦ. ଭମ୍ଭେ
ମଂଗଳ ଜୀବିତ ପରିଚୟବାବା, ବୈଷୟକେ ତିରିଗି, ମଦୁପୟାଇପରେଗୁ
ବୁଦିତ୍ର. ନାଦିଗରୁ ମଦୁପ୍ରଗେ ବିଷ୍ଟିଦ୍ୟରୁ. ମଦୁପୟାଗି ଏତ୍ତାହୁ ମତୁ
ମଂଗାଗେ ବିନ୍ଦୁ ମାଗପୁ ଜନିଷିତ୍ର. ଆଦରେ ମାଗ ମୂରୁ
ପଞ୍ଚବିରୁବାଗ ହୋଇନକଳା ଜଲପାତଦାଲୀ ଏତ୍ତାହୁ ମତୁ ମାଗ
ନେଇନାଲ୍ଲି ବିଦ୍ୟ ଶାବନ୍ଧୁଷିଦ୍ୟରୁ. କୋନେଗେ ମଂଗଳ ଜାଦୁ କେଲୁ ବିଟ୍ଟୁ ଗଂଦନ
ମନେ ଶେରିକୋଠିଦିଲକୁ. କେବେ ଜରୁବାଗ ବିମୁଦିମୋହେବେଗେ ମଂଗଳ
କାଦୁ କୁଳିତୁ କୋନେଗେ ବାର କଳେ ନନ୍ତର ପ୍ରାଣିଶା ଶୈଷନ୍ଦିଗେନାଲ୍ଲି ଦୂରୁ
ଶଳି ବିଦ୍ୟରୁ.

‘భేషా, ఒక్కయ మాణికియన్నే కలే హాకెద్దియు’, బీర్ నొరేయన్న హీరుతూ దేశిద్ద సుభేతా. ఈ మాణికి బరి మాణికి, ఆదారే, మిస్టింగ్ మంగళ బగ్గె ఒందు తారు సుళివిల్లవ్వు. పాల్ అశవహనీయడ నుజిద. ‘అద్దరి నిసను సికిద కాలుగుర నొపిదే యుల్లూ అదర బగ్గె ఏనాడు క్షూ?’ సిగరేటిగి బేం హచ్చుత్తు కేళిద సురేత. ‘ఆ క్షూ న కేసిగి ఖంపయోగిస్తోణి అంత అదర జశారవే ఎక్కులిల్ల. అంద హాగే ననగి మత్త ఇన్నోందు సవ్వ ఇదే, ముందిన వార మంగళాలోగి హోగ్గు ఇద్దునే విషయ ఆదమ్మ బేగ ఇత్తేధ్ మాడలే బేసు’ మనదల్లే ఎందుకొండ పాల్.

ନାଦିଗ୍ର ମନେହି ଭୀଟି ନେଇଦ ପାଲ୍ର, ଅପର କୁପୁଣିବ କେଳିବୁ
ଫେରେଚୋଇଗଲନ୍ତୁ ନେଇଦୁତା ଇନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁ କ୍ଷେତ୍ରଦାରୀ ମଂଗଳ ଘୁଲୋ
ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଫୋଇଲୋ ଇତ୍ତୁ. ଆ କ୍ଷେତ୍ରଦାରୀ ମଂଗଳ ବିନ୍ଦୁ କାଲିଗ୍ର ମାତ୍ର
କାହିଁଦିନ କାଲୁଙ୍ଗରୁରୁ କାହାମୁଖି ଦ୍ଵୟାଦୁ ଶାପଯୋଗାକ୍ଷେ ବରିଭବୁଦୁ,
ଇରାଲ ଏବନ୍ଦୁକୋଠୁ ଆ ଫୋଇଲୋବନ୍ତୁ ତନ୍ତ୍ର ମୋହେଲୋ କ୍ଷୟମେରାଦଲୀ
କ୍ଷୁକ୍ଷୁକ୍ଷୁକ୍ଷେଠାନ୍ଦ. ମୋହେଲୋନାଲୀ ରାତ୍ରିଯ ଶାପଦ ନତର ମୋହେଲୋନ ଆ
ଫେରେଚୋଇବନ୍ତୁ ଦେଇଦ୍ଧାଗି ମାଦି ନେଇଦିଦାଗ କାଲୁଙ୍ଗର ନେଇଦ
ତଥକ୍ଷେନେ ସୁରେଶ୍ବର ହେଉଥ ମାତୁଗଳନ୍ତୁ ନେଇଜିକ୍ଷେଠାନ୍ଦ କାଲୁଙ୍ଗର
ମଂଗଳାରିନ ମାଡ଼େଲୋ, ମାଡ଼ର୍ଲୋ... ଅରେ, ହୌଦଳ ସୁରେଶ୍ବର ତୋରିକିଦ
କାଲୁଙ୍ଗରକ୍ଷେ ଇଦୁ ବକଳ ମୋହେଲିକେ ଇଦ. ଇରାଲ ଯାପୁଦକ୍ଷୁ ଏପରି
ନିଗୁଡ଼ିବାଗୁ ଶଦେ ଏବନ୍ଦୁକେଠାନ୍ଦ ସୁରେଶ୍ବନ୍ତିନେ ମୋହେଲୋ ହେଇଦ.

‘ಇದಾದ ಒಂದು ವಾರದ ನಿತರ ನಾಡಿಗರ ಮನೆಗೆ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಜೀವು
ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆ ಸುರೇಶನೂ ಬಂದಿದ್ದು. ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ
ಸುರೇಶನನ್ನು ನೇರೆಡಿದ ನಾಡಿಗರು ಯಾರೇ ಹೊಸಬರು ಪ್ರೋಲೀಸರು,
‘ಸಾರ್, ಏನಾದೂ ಕೂ ಸಿಕ್ಕಾ? ’ ಎಂದಾಗ, ಸುರೇಶ್, ‘ಹೂಂ ಸಲ್ಲ ಸಲ್ಲ

‘ఇక్కు ఇదీ, అంద హగీ నిమ్మ సోసెయి కాలుంగుర ఇదేనా నోడి’ ఎందు జీబిసిద తేగెదు తోరిపిడ. ‘ననగి అష్టాకి నేనిటిల్ల, అవటు యావ కాలుంగుర తొడుక్కి ధ్వజో’ తడవరసులు తొడిగిదరు నాటిగారు. ‘చిటి, నిమ్మ మాగ్గి చామరాజునగర కడె యారాద్దై నేంటిరాగలి, అథవా స్వేచ్ఛితరాగలి ఇద్దా?’ మత్తె కేళిద సురేశ. ‘కరావాళి సించెయి నమగు అల్లి యారుంటు మారాయి?’ నాడిగారే ప్రశ్న కేళిదరు. ‘చన్నబసప్ప గొత్తుంటా?’ సురేశ కేళిద. చన్నబసప్ప ఎంబ హసేరు కేళిద కూడలే నాడిగారు అప్పతీభరాగి హోణిదరు. ‘నాడిగారే, నిమ్మ నాటక సాకు, నిమ్మ సోసెయిన్న కోలే మాడి ఏనూ తిలియిదవరంతే ఇరబేడి, 1026 అర్ట్స్ మాడు ఇవరన్న’ ఎందు ఆదేశ నిచిద. నాడిగారు ‘నానూ.. కోలే..’ ఎందు తడచిడుయిసు వుదరల్లే హేడె అవరన్న గట్టియాగి హిడిదిద్ద.

‘ಅದ್ದಿರು ಸುರೇಶ, ನಾಡಿಗರೆ ಹೊಲಿ ಮಾಡಿದ್ದುರೆಂದು ಹೇಗೆ ನಿಲರವಾಗಿ ನಿಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೀ?’ ಪಾಲ್ ಕೆಲ್ಲಿದ್. ‘ನೇನು ಪಾಲ್, ನಿನ್ನ ಅನುಮಾನದ ದಾರಗಳನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಹೋರಿದ ನನಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ಮಿಸಾಗ್ತಾಯಿದೆ ಅನಿಸಿಕೊಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಡಿಗರ ಮೊಜ್ಜ್ಲೂ ನಂಬರ್ ಪಡೆಯು, ಮತ್ತೆ ಬರುವಾಗ ಮುಂಚಿಟವಾಗಿ ಘೋನ್ ಮಾಡ್ನೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಘೋನ್ ನಂಬರ್ ಮೂಲಕ ಅವರ ಕಾಲ್ ಲೈಟ್‌ಲೌ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರ ನಾಡಿಗಿರಿಗೆ ನಗರದ ಕಡೆಯವರು ಯಾರು ಪರಿಚಯ ಅಭಿವಾ ನೆಂಟಿಲ್ಲಿದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾಲ್ ಚನ್ಸಬಿಸಪ್ಪ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಚನ್ಸಬಿಸಪ್ಪನ ಜಾರ್ಮನಿಸಿರುವುದು ಉರಿನ ಸ್ತುತಾನದ ಪಕ್ಕ. ಹೀಗಾಗೆ ಚನ್ಸಬಿಸಪ್ಪನ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದರು ನಾಡಿಗಿರು.

నాడిగర మగ మత్కు మొమ్మగన సాపిన నంతర సేసే మత్కెళ్లబ్రంసు మదువేయాగలు బయిస్కెడ్లు. ఇదర జోతెగి నాడిగర ఆస్తియ పాలన్న కేళిదశంతి. నాడిగరు యావ్యదే కారణశ్కూ పాలు కోడలు కిట్టరిరల్లి. ఆదరే మంగళ యావ్యదశ్కూ బగ్గిద్దాగ, అవశ్చన్న ముగిసుప తీమాఫనన్చే నాడిగరు బందిధ్యరు. ఆదరే అవరు కోలే మాడిరల్లిప్ల ఇదశ్కూగి అవరు చెన్చుబసప్పున సహాయ పడేద్దరు. నీనే హేళిద్దే, హుండి శవ హోరటరబేకాదాగ ఒబ్బ వ్యక్తి ఈ బగ్గే మాతనాదిద బగ్గే. ఆతన మేలేయూ ఒందు కెంట్టుట్టద్దే. నన్న ఉహకే సుఖ్యాగల్లి. మంగళన్న కోలే మాడి ఇల్లి తందు బిక్కున శవ తగేదు బదలాయిసలాగిద. ఇన్న కాలుంగురద ఏపయ్యక్క బరోణ. మంగళురినల్లి ఒందు అంగజియల్లి మాత్క ఈ మాడేలోన కాలుంగుర ఖిగుత్తిత్తు. ఆదరే, మంగళ కాలుంగుర కోండ బిలిక అదు సరియాగి హోందిరల్లి. అదశ్కూగి అవశు కాలిన ఉంగురవన్ను ఒదలాయిసలు తీమాఫనిస్కెడ్లు. ఆదరే, ఆ కాలిన బెరళిన గాయివాద కారణ అవశు ఒందు కాలిన ఉంగుర తేగియువుదశ్కూగడే బిట్టిద్దశు. ఆ సమయు దల్లి యే అవశ హక్కే నడ్దె, ఒందు ఉంగుర కాలల్లే ఉళిదు కోండిదే అదన్న యారూ గమనిసిల్ల. ఇదన్న నాను నన్న తనిచియ వేళే పరితిల్కించేణే. ఒందు వేళే కాలుంగుర సిగరో హోంగ్దరే, మామూలినంత ఈ హేసివన్న సుష్టు కాకి బిట్టుత్తిద్దరు గుమశ్శరు. ఆదరే కాలుంగురదింద శవ మహిళీయదు ఎంబుదు తీల్దిదు బందిత్తు. మంగళాగి శవ హోర తేగెద మేల భేదిసిద అపరూపద ప్రకరణ ఇదు. అంద వాగే ఇదర కైడిటో నినగే సేరబేకు గేళీయా ఎందాగ, పాలా 'తగ అదన్న సేల్చేచో మాహోణ' ఎందు గ్లూసిచే బీరు సురియతోడగిద. అదాగాలే హోరగ జిటి జిటి మాలే హనియ లోడిత్తు. 'ఛమేలు, అందు శవ తేగిద్దశ్కే తగ మళే ఒంతు, నోచిద్దా సుఖ్యాగల్లి గురు' బీరిన నోరేయన్న గుపుకిరసుత్తు పాలా హేళిదాగ, సురేశనూ దనిగుండిసి 'హోదు, అల్లి సత్కావరిగే ఇల్లి బడకోండు అనువంతె, ఆగ శవ తేగిద్దశ్కే మళే ఒంతు తగ' ఎందు ఆతనూ నశే.